

3 Евангелля св. Мацвея

Езус сказаў сваім вучням: “Чулі вы, што сказана было: “Любі бліжняга свайго і нянавісьць адчувай да ворага твайго”. А Я кажу вам: любіце ворагаў сваіх і маліцеся за тых, што прыгнятаюць вас, каб сталіся вы сынамі Айца вашага, Які ёсць на небе, бо Ён чыніць, каб сонца Яго ўзыходзіла над добрымі і ліхімі, і дождж пралівае над справядлівымі і несправядлівымі. Калі ж вы любіце тых, хто вас любіць, дык што за ўзнагароду будзеце мець? Ці ж мытнікі не робяць таго? Або калі вітаеце толькі братоў вашых, дык што асаблівага робіце? Ці ж гэтак і пагане не робяць? Дык будзьце ж вы дасканалыя, як і Айцец ваш нябесны дасканалы”. †

Мц 5, 38-48

Цяжкае не азначае немагчымае

Гэта адна з найскладанейшых старонак Евангелля. Калі мы разважаем аб заповедзі любові да Бога і бліжняга, то з павагай (часта з дакорамі сумлення...) схіляем галаву і стараемся выконваць заповедзь, актуальную яшчэ ў Старым Запавеце. Калі мы чуем словы Хрыста: “Я даю вам новую заповедзь, каб вы любілі адзін аднаго, як Я палюбіў вас”, то з пакорай просім аб моцы з неба, каб мы змаглі годна выканаць заданне, якое ставіць перад намі Збавіцель. Давайце прызнаемся, што наказ “Любіце ворагаў сваіх і маліцеся за тых, што прыгнятаюць вас” (Мц 5 44) бянтэжыць нас. Мы шукаем аргументаў, паводле якіх гэтыя словы знаходзілі б моцныя ўнутраныя матывы ў іх канкрэтнай рэалізацыі. Езус усведамляў нашы цяжкасці, і таму Ён сам тлумачыць: усе – добрыя і дрэнныя – застаюцца ва ўладзе любячага Бога. А вучні Хрыста – свядомыя валодання скарбам Евангелля - павінны імкнуцца да дасканаласці. Як хрысціяне давайце будзем старацца ўсвядоміць сабе, што апрача бліжніх, у нас хапае і непрямых. І што напрыканцы яны таксама будуць на нашым баку....

Кс. Яраслаў Грынашкевіч